

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/988/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815216625
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815216625.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky S. S., bytom S. XX, Z., matky mal. Q. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, Z., zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny - OSV Prievidza proti odporcovi Q. D., bytom W. XXXX/XX, B., o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. novembra 2015, č.k. 11C/320/2015-29, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežným opatrením odporcovi Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, B., aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval mal. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, Z.. Zároveň nariadil odporcovi, aby sa na vzdialenosť 10 metrov nepribližoval k mal. Q. S.. Súd nariadil predbežné opatrenie na dobu šesť mesiacov odo dňa jeho vydania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 09.10.2015 domáhala, aby súd predbežným opatrením v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. i/ a j/ Občianskeho súdneho poriadku / ďalej len „O.s.p.“/ zakázal odporcovi úplne kontaktovať jej maloletého syna Q. S., písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a súčasne, aby sa odporca k maloletému nepribližoval.

Navrhovateľka ako najzásadnejšie dôvody, pre ktoré by mal súd nariadiť predbežné opatrenie uviedla, že maloletý je zo strany odporcu manipulovaný a jeho komunikácia s ním je založená na príkazoch a zákazoch. Maloletý je odporcom ovládaný do takej miery, že už nie je schopný rozoznať, čo je správne a čo nie, nakoľko správne je len to, čo povie odporca. Správanie maloletého sa mení podľa toho či je alebo nie je v kontakte s odporcom. Podľa navrhovateľky k zlepšeniu zdravotného stavu maloletého dôjde len vtedy, keď bude od odporcu izolovaný.

Súd prvého stupňa po oboznámení sa s podaným návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ako aj skutočnosťou, že osobou, ktorá by v konečnom dôsledku mohla byť vydaním navrhovaného predbežného opatrenia dotknutá na svojich právach a právom chránených záujmoch je maloletý - syn navrhovateľky, preto mu ustanovil kolízneho opatrovníka.

Z doposiaľ predložených listín, ktoré sú založené v súdnom spise vyplynulo, že maloletý sa v čase podania návrhu nachádzal v Psychiatrickej nemocnici prof. Matulaya v Kremnici, z ktorej bol prepustený dňa 28.10.2015. V ten istý deň bola primárka detského psychiatrického oddelenia súdom požiadaná o podanie správy, ktorej objektívnosť z pohľadu súdu, po viac ako mesiaci hospitalizácie maloletého na ich oddelení a po skončení jeho hospitalizácie, mohla mať vysokú hodnotu. Zásadnú otázku, ktorú súd riešil v tomto konaní /keďže bolo už súdu z predchádzajúcej prepúšťacej správy z NsP Bojnice známe,

že nejde u maloletého len o obyčajný vzdor dospievajúceho človeka voči rodičom, ale o zdravotné symptómy, ktoré si vyžadujú farmakologickú liečbu/ bolo či bude na prospech psychického stavu maloletého zamedzenie jeho kontaktu s odporcom. Dožiadateľ lekár uviedol, že: „Z pohľadu odborného a na základe získaných anamnestických informácií skutočne došlo pod vplyvom odporcu ku výraznej zmene v správaní u maloletého...a na základe vyššie uvedeného sa domnievam, že by bolo vhodné skutočne zamedziť kontaktu medzi maloletým a odporcom.“

Zo správy ÚPSVaR Prievidza doručenej súdu dňa 04.11.2015 vyplýva, že o problémoch, ktoré v súčasnosti v rodine vznikajú navrhovateľka informovala orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately dňa 13.07.2015. Uviedla, že maloletý sa zoznámil so starším chlapcom a obaja ku sebe prechovávajú hlboký citový vzťah. Matka údajne prijala skutočnosť, že maloletý viac inklinuje k rovnakému pohlaviu, ale nevie sa zmieriť so skutočnosťou, že jeho priateľ ho psychicky manipuluje a narúša jeho doterajší spôsob života a ich vzťahy v rodine. S maloletým bol vykonaný pohovor na ÚPSVaR Prievidza dňa 29.07.2015 v dopoludňajších hodinách. Počas pohovoru bol maloletý nahnevaný, verbálne dával najavo, že nesúhlasí s návštevou na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Za celú situáciu vinil okolie, rodinu, ktorá mu bráni, obmedzuje jeho kontakt s priateľom. Maloletý sa nevyjadril, v akom smere má pocit, že ho matka týra a zakázala mu kontakt s priateľom. V spolupráci so psychológom si dohodli pravidlá fungovania maloletého v domácom prostredí, aj rozsah kontaktov maloletého s priateľom. Podľa vyjadrenia matky, maloletý túto dohodu v krátkom čase porušil, na základe čoho mu kontakt zakázala, čím sa začali ich vzťahy v rodine zhoršovať. Matke bolo odporúčané spolupracovať so psychológom a klinickým psychológom. V priebehu pohovoru nebolo zistené nevhodné správanie a výchovné postupy zo strany matky k maloletému.

Dňa 16.09.2015 odosielateľ emailového oznámenia „Q. Zmeškaný“ informoval ÚPSVaR Prievidza, že maloletý je na psychiatrii a je týraný.

Opakovaný pohovor bol s maloletým vykonaný dňa 17.09.2015 na psychiatrickom oddelení NsP v Bojniciach, kde maloletý opakovane uviedol, že ho v domácom prostredí týrali matka a jeho príbuzní.

Dňa 18.09.2015 sa odporca dožadoval emailovým podaním na ÚPSVaR Prievidza ako rieši situáciu „týraného Q.“ Na základe jeho podnetu a požiadavky o predloženie ďalších dôkazov k prípadu, bol odporca dňa 23.09.2015 predvolaný k intervencii, počas ktorej zanechal na oddelení písomné vyjadrenie k prípadu ako aj DVD nosič s dôkazným materiálom. Podľa správy z ÚPSVaR Prievidza boli uvedené dôkazy dňa 25.09.2015 odstúpené na OR PZ v Prievidzi a Okresnej prokuratúre v Prievidzi.

Dňa 15.10.2015 vykonal ÚPSVaR Prievidza pohovor s maloletým na psychiatrickom oddelení Nemocnice Kremnica za prítomnosti pedagóga školy, ktorá je súčasťou zdravotníckeho zariadenia. Počas pohovoru sa maloletý vyjadril, že sa má dobre, a že domov by sa mal vrátiť koncom mesiaca októbra 2015. Do nemocnice za ním chodia rodičia, brat a stará matka. Všetkých má rád. Na otázku, či zotrúva na svojich tvrdeniach, že matka ho má týrať odpovedal, že už asi nie, rozmyslel si to. Po hospitalizácii má záujem vrátiť sa späť k matke. Primárka psychiatrického oddelenia ÚPSVaR Prievidza uviedla, že maloletý je na nižšom intelektovom stupni na akom by sa mal nachádzať, je citlivý a veľmi ľahko ovplyvniteľný. Neuvedomuje si, čo je týranie, za týranie považuje aj jednu facku, ktorou ho mohla matka v minulosti počas výchovného pôsobenia potrestať.

V závere ÚPSVaR Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny uviedol, že k podanému návrhu matky o nariadenie predbežného opatrenia o zákaz styku a priblíženia sa odporcu k maloletému sa pripája z dôvodu stabilizácie maloletého v rodinnom prostredí, obnovenie vzájomnej dôvery dieťaťa u rodičov a širšieho príbuzenstva.

Maloletý bol primerane jeho veku oboznámený s podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ku ktorému mal možnosť bez prítomnosti zákonného zástupcu vyjadriť svoj názor. Maloletý uviedol, že cíti, že ho má mamina rada, kúpila mu psíka. K uvedenému návrhu sa vyjadril tak, že to nie je dobrý nápad, pretože odporca mu pomáha so školou, aj s fotením, naučil ho ako narábať s expozíciou a clonou, nastavovať čas na fotoaparáte. Chcel by mať dobrý vzťah s maminou aj odporcom. Na otázku ak by si mal vybrať medzi maminou a priateľom odpovedal, že by si vybral priateľa, pretože sa mu môže zdôveriť so všetkým. Maloletý v závere uviedol, že sa bude snažiť, aby sa nekontaktoval s odporcom,

nechce, aby bola situácia v ich rodine opäť vypätá, ale nie je za to, aby bol jeho kontakt s priateľom zakázaný.

Súdu je z viacerých psychologických správ známe, že maloletý je osobou mentálne nezrelou a ľahšie manipulovateľnou, čo môže nielen odporca, ktorý je od maloletého o osem rokov starší a teda sa predpokladá, že aj mentálne vyspelejší, vo vzťahu k maloletému využiť sledujúc svoje vlastné ciele.

Po oboznámení sa s lekáorskými správami, možno konštatovať, že správanie maloletého nevykazovalo v kritickom období len určitú „obvyklú“ mieru vzdoru dospievajúceho človeka voči rodičom, ale bol nútené opakovane a nie iba na krátky čas hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Bojniciach i Kremnici, po prepustení z ktorých je nastavený na farmakologickú liečbu.

Maloletý je v súčasnosti po prepustení z nemocnice v domácom prostredí a ďalšej ambulantnej liečbe stotožňuje s odporúčaniami ÚPSVaR Prievidza, ako i primárky detského oddelenia Psychiatrickej nemocnice prof. Matulaya v Kremnici, ktorá mala možnosť maloletého pozorovať viac ako mesiac, že v súčasnosti potrebuje maloletý klud pre úspech v ďalšej liečbe, ako i jeho stabilizácie v rodinnom prostredí.

Súd pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia bral do úvahy najlepší záujem maloletého, a preto nariadil predbežné opatrenie len na určený čas po dobu šesť mesiacov odo dňa jeho vydania, ktoré súd považoval za primerané obdobie tak vo vzťahu k stabilizácii maloletého v rodinnom prostredí, ako i jeho liečbe a štúdiu.

Súd nariadil predbežné opatrenie, nakoľko maloletému hrozila ujma, ktorá bola bezprostredná, o čom svedčia predložené listinné dôkazy založené v súdnom spise.

Podľa § 77 ods. 1 písm. d/ O.s.p., predbežné opatrenie zanikne, ak uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie odporca, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietne. V odvolaní namietal, že navrhovateľka v tejto právnej veci svoj návrh na vydanie predbežného opatrenia opiera o niektoré fakty, ktoré nie sú pravdivé. Od momentu ako sa mal. Q. svojej mame zdôveril so svojou homosexuálnou orientáciou a s tým, že sa do seba zaľúbili, začala matka ako i zvyšok rodiny vyvíjať enormnú snahu o sociálnu izoláciu svojho syna - brala mu doklady ako občiansky preukaz, mobil alebo počítač. Držala ho doma pod zámkom, bez klopania mu vchádzala do kúpeľne, keď sa tam mal. Q. sprchoval a pod. Tieto snahy postupne vrcholili tak, že mal. Q. bol svojím strýkom (matkiným bratom) bitý a to tak, že navrhovateľka svojho syna držala a toto fyzické násilie umožnila. Opakovane ona, jej ďalší mal. syn ako i zvyšok príbuzenstva, mal. Q. vulgárne nadávajú. Táto situácia už bola pre neho, ktorému na mal. Q. záleží, ďalej neúnosná a preto dňa 29.9.2015 podal podnet na podozrenie z týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa p. S. na svojom synovi dopúšťa. Dňa 28.10.2015 vyšetrovateľ okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Prievidza uznesením vec odmietol. Dňa 13.11.2015 však prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza uznesením rozhodla o zrušení uznesenia vyšetrovateľa pre jeho nezákonnosť, pretože bolo vydané predčasne bez zistenia a preverenia podstatných okolností. Čo by rád pre úplnosť dodal je, že ich vzťah s mal. Q. je a bol vždy len platonický. K žiadnemu sexuálnemu kontaktu medzi nimi neprišlo a preto nikdy nedokázal porozumieť prečo p. S. svojmu synovi v stretávaní s ním bráni. Aj tento jej návrh na vydanie predbežného opatrenia hodnotí ako jej pomstu za to, že je na Q. strane a že už nedokázal dlhšie ignorovať jej správanie a správanie jej rodiny voči mal. Q.. Navrhovateľka už v minulosti podala na neho trestné oznámenie za narušenie mravnej výchovy, ktoré však bolo políciou zastavené pre nedostatok dôkazov. K ďalším udalostiam, ktoré navrhovateľka vo svojom návrhu popisuje dodal, že údajný útek Q. z domu v júni 2015 nebol žiadnym útekom. Navrhovateľka vo svojom návrhu uvádza, že mal. Q. je pod jeho vplyvom a že sa jedná o maloletého, ktorý je na svoj vek výrazne nezrelý, ktorý má tendenciu nechávať rozhodnutia na druhých. Súhlasí s navrhovateľkou v tom, že Q. je nezrelý, dokonca v istom smere sociálne zaostalý práve s ohľadom k tomu ako ho navrhovateľka vychováva a ako k nemu pristupuje. Súhlasí do určitej miery aj s tým, že Q. je nerozhodný a potrebuje isté vedenie zo strany iných ľudí. To, čo navrhovateľke v tomto smere prekáža je fakt, že do obdobia pokým sa Q. nespoznal s ním, bola ona jedinou osobou, ktorá formovala Q. názory. To, že mu obmedzuje sociálne kontakty, že Q. nevie ako sa má obliecť, že mu berie občiansky preukaz a pod. sú len dokreslenia jej výchovných postupov voči svojmu synovi. Nevie posúdiť, či je Q. pod jeho vplyvom - vie si predstaviť, že to do nejakej miery môže byť pravda, keď sú do seba zamilovaní, majú rovnaké hobby, pomáhal mu s

prípravou do školy a pod. On však nikdy svoj údajný vplyv nezneužil na to, aby Q. manipuloval. To jediné, čo sa mu snažil ukázať je, že jej správanie a správanie jeho ďalších rodinných príslušníkov nie je vôbec v poriadku a že mu ubližujú, na čo nemajú nárok. Navrhovateľke prekáža sexuálna orientácia jej syna ako i to, že nie je už viac jedinou osobou, ktorej Q. verí a počúva ju. K podaniu trestného oznámenia, ktoré mal podať pod jeho vplyvom mal. Q. na navrhovateľku v septembri 2015 a ktoré malo byť popreté jeho bratom Q. uviedol, že navrhovateľka vo výchove uprednostňuje svojho syna Q.. Z nejakých rozhovorov s Q. vyvstalo podozrenie, že ho brat sexuálne zneužil, rovnako ho opakovane fyzicky a psychicky napáda, čo ich matka kryje a nijako voči tomu nezasahuje. Keďže Q. si užíva pozornosť a podporu svojej mamy tak by bolo naivné domnievať sa, že bude voči nej vystupovať. Opakovane kolíznej opatrovníčke, ktorá zastupuje Q., ako i policajtom vyšetrojúcim trestné oznámenie, dal k dispozícii nahrávky či fotografie, ktoré potvrdzujú to, čo uvádza vyššie. Sudkyňa, ktorá vydala predmetné predbežné opatrenie sa vo svojom zdôvodnení opiera o.i. o § 30 ods. 3 Zákona o rodine, avšak vzhľadom k tomu, čo popisuje vyššie, ako i vzhľadom k dôkazovým materiálom, ktoré odovzdal, je jasné, že navrhovateľka zneužíva svoju moc nad mal. Q. a je to práve ona, ktorá ohrozuje jeho zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývin. Sám Q. vyhľadal dňa 13.9.2015 odbornú pomoc, kedy kontaktoval Q-Centrum v Bratislave a žiadal o riešenie svojej situácie v domácnosti. Rovnako sa pani sudkyňa odvoláva na § 43 ods. 1 Zákona o rodine, pričom poukázal a citoval stranu č. 6 uznesenia a s ohľadom na tento citát je zrejmé, že okresný súd nevzal dostatočne na zreteľ § 43 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko na názor mal. dieťaťa nebral žiaden ohľad. Rovnako mal. Q. nebol pred súdom riadne vypočutý. Ďalej uviedol, že to, že je maloletý osobou mentálne nezrelou a ľahšie manipulovateľnou, môže rovnako zneužiť navrhovateľka, ktorá je s Q. v kontakte a má priamy vplyv na jeho osobu. Nie je mu jasné aké vlastné ciele by manipuláciou Q. dosiahol, keďže jediné o čo mu ide je, aby Q. nebolo ubližované zo strany jeho rodiny a aby sa mohli primerane jeho veku stretávať a byť spolu v kontakte, na čom sa v minulosti snažil s navrhovateľkou niekoľkokrát dohodnúť. Navrhovateľka svoj návrh podporila viacerými správami, pričom však použila len tie správy, ktoré korešpondujú s jej pohľadom na celú záležitosť. Navrhovateľka vôbec nespomína Mgr. J. G. - psychológa Psychiatrického oddelenia Bojníckej nemocnice, ktorý s Q. pracoval a snažil sa ju motivovať k tomu, aby stretnutiam s ním svojmu synovi nebránila. Celé podanie navrhovateľky je vykonštruované, pričom cieľom je dosiahnuť poškodenie jeho osoby a získať späť, do istej miery aktuálne eliminovaný vplyv nad svojim synom tak, aby mohla pokračovať vo svojom nevhodnom výchovnom pôsobení. Žiadal, aby súd v súlade s § 120 a nasl. O.s.p. pri posudzovaní tohto odvolania zabezpečil výsluch maloletého Q. S. a bral do úvahy jeho názor, vypočul v predmetnej veci jeho, zabezpečil výsluch Mgr. Lukáša Žubora, resp. zabezpečil jeho písomné stanovisko, zabezpečil dôkazový materiál, ktorým podporil svoju argumentáciu vo veci podozrenia z týrania blízkej a zverenej osoby zo strany matky mal. Q. a vyžiadal spis o zastavenom trestnom oznámení za podozrenie z ohrozovania mravnej výchovy od Obvodného oddelenia PZ v Handlovej. Zo skutočností uvedených v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je zrejmé a dostatočne osvedčená potreba dočasnej právnej úpravy pomerov účastníkov tak, ako bolo navrhnuté.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že s vydaním uznesenia okresného súdu súhlasí z dôvodu, že u maloletého neboli zistené známky týrania zo strany matky, čo písomne potvrdila primárka Psychiatrickej nemocnice Prof. Matulaya v Kremnici MUDr. Bullová prostredníctvom písomnej správy dňa 12.11.2015, ktorú si úrad vyžiadala do spisovej dokumentácie dieťaťa. Maloletý sa potrebuje zastabilizovať v prirodzenom rodinnom prostredí bez ovplyvňovania inej fyzickej osoby. Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vykonáva intervencie s maloletým Q. ako aj jeho rodinnými príslušníkmi. Vyjadrenia Q. sú počas intervencii rozporuplné. Dňa 11.11.2015 maloletý požiadal sociálneho pracovníka o umiestnenie v krízovom stredisku z dôvodu, že domáce prostredie vníma ako stresujúce. Obáva sa, že matka na neho bude kričať a s bratom majú narušené vzťahy. Po pohovore s maloletým a poskytnutí poradenstva o podmienkach umiestnenia v zariadení, matka Q. navrhla, že ak sa v prirodzenom rodinnom prostredí necíti dobre aj napriek tomu, že mu doma vytvárajú také podmienky, aby bol pokojný a spokojný, aby išiel bývať k svojmu otcovi X. S.. Mala záujem na tom, aby Q. neprerušil štúdium na strednej škole a aby bol v kontakte s rodinou. S navrhnutým riešením Q. súhlasil. Následným osobným pohovorom s maloletým bez prítomnosti jeho matky dňa 18.11.2015 bolo zistené, že maloletý Q. k otcovi neodišiel, zostal žiť v domácnosti matky, pretože si svoje rozhodnutie rozmyslel. Vyjadril sa, že v domácnosti matky je spokojný, zlepšil sa aj ich vzájomný vzťah s bratom. Matka uvedené skutočnosti po pohovore s Q. potvrdila. Počas výsluchu Q. S., ktorý sa uskutočnil dňa 03.12.2015 na Obvodnom oddelení PZ v Handlovej k podanému trestnému oznámeniu Q. D. k zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktoré podal na matku maloletého vyplynulo, že maloletý Q. sa nevedel vyjadriť ku skutočnostiam, v akom zmysle ho mala a má matka týrať, vyjadril sa, že v domácnosti mal vždy čo potreboval k životu. S bratom mali súrodenecké roztržky, brat Q. sa mal

voči nemu vulgárne vyjadrovať, avšak Q. pripustil, že aj on sa takým istým spôsobom správal k bratovi. Aj napriek uvedeným skutočnostiam sa k podanému trestnému oznámeniu pána D. pripojil. Matka S. S. je zo zákona o rodine povinná chrániť záujmy maloletého Q. o čo sa aj svojim prístupom snaží. Q. vzhľadom na svoj nízky vek a ľahkú ovplyvniteľnosť nevie rozpoznať, čo je v súčasnosti pre jeho zdravý fyzický a psychický vývin najvhodnejšie. Je silne citovo naviazaný na svojho priateľa Q. D., ktorý ho svojim správaním ovplyvňuje a to tak, že maloletý dáva prednosť jeho osobe pred biologickou rodinou. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že súd sa dostatočne podrobne zaoberal skutočnosťami uvedenými v jej návrhu. Súdom uskutočnené dokazovanie zodpovedalo potrebe osvedčenia nebezpečenstva, ktorému sa mala poskytnúť predbežná ochrana. Z predložených listinných dôkazov a lekárskeho správ súd mal dostatočne za preukázaný negatívny vplyv odporcu na správanie mal. Q.. Ako je konštatované v odôvodnení uznesenia, je maloletý osobou mentálne nezrelou a ľahšie manipulovateľnou, čo môže nielen odporca vo vzťahu k maloletému využiť sledujúc svoje vlastné ciele. Odporca zdôvodnil svoje odvolanie ničím nepodloženými tvrdeniami, opakovanými obvineniami, ktoré negatívne ovplyvňujú aj ostatných členov ich rodiny. Jeho tvrdenia znevažujú jej starostlivosť o jej dvoch synov, za ktorých je stále zodpovedná. Vo svojich konštatovaniach zachádza odporca až tak ďaleko, že obvinil jej druhého mal. syna Q. zo zneužívania, fyzického a psychického napádania mal. Q.. Všetky kroky, ktoré podnikla, boli podľa jej najlepšieho vedomia a svedomia v záujme maloletého Q., ktoré vopred konzultovala s odbornými lekármi resp. sociálnymi kurátorkami ÚPSVaR v Prievidzi. Je toho názoru, že vzhľadom na správne zistený skutkový stav podložený odbornými stanoviskami (nielen laickými názormi odporcu) bolo vydanie predbežného opatrenia dôvodné a nevyhnutné. Stotožňuje sa tiež s časovým obmedzením tohto opatrenia vzhľadom na vek jej syna, na pokračujúcu liečbu a možnosťou jeho stabilizácie v prostredí, v ktorom žije. Vzhľadom na uvedené navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariadiť pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá a veta druhá O.s.p. návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu žiadateľov podľa osobitných predpisov. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 75 ods. 8 veta prvá O.s.p. o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa § 76 ods. 1 písm. i/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktoval osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takýmto konaním ohrozená.

Podľa § 76 ods. 1 písm. j/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližoval alebo iba obmedzene približoval k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jeho konaním ohrozená.

Podľa § 77 ods. 1 písm. d/ O.s.p., predbežné opatrenie zanikne, ak uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine, rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

Podľa § 30 ods. 3 Zákona o rodine, rodičia majú právo použiť pri výchove dieťaťa primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývoj dieťaťa.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má

maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Podľa § 43 ods. 2 Zákona o rodine, dieťa je povinné svojim rodičom prejavovať primeranú úctu a rešpektovať ich.

Zmyslom predbežného opatrenia je nielen zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov, ale aj rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je treba okamžitý zásah súdu. Predbežné opatrenie slúži najmä k tomu, aby sa dočasne upravili pomery účastníkov, ak je to potrebné, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Spoločným znakom predbežných opatrení je ich dočasný charakter. Znamená to, že sa nimi upravujú pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

Predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení musí teda potom v tomto prípade byť jednak osvedčenie nároku, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana a jednak osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy znamená, že oprávnený musí tvrdiť a osvedčiť, že povinný koná tak, že nároku oprávneného, ktorému sa predbežným opatrením má poskytnúť ochrana, objektívne a bezprostredne hrozí konkrétna ujma. Teda nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy musí byť preukázané alebo aspoň odôvodnené.

Súd pritom pred vydaním predbežného opatrenia nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by mal mať zistené, ak by mal vydať konečné rozhodnutie. Obmedzuje sa len na osvedčenie tých najzákladnejších skutočností, aby mohol posúdiť, či tu môže byť nárok, ktorého predbežnú úpravu si okolnosti prípadne vyžadujú, či toto právo je porušené, a či na jeho ochranu je potrebné vydanie práve predbežného opatrenia.

V predmetnej veci odvolací súd po preskúmaní zistil, že navrhovateľka preukázala potrebu predbežnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, teda v danom prípade osvedčila existenciu predpokladov potrebných pre nariadenie predbežného opatrenia. V predmetnej veci súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia bral do úvahy najlepší záujem maloletého, a preto správne nariadil predbežné opatrenie len na určený čas po dobu šesť mesiacov odo dňa jeho vydania, ktoré aj odvolací súd považoval za primerané obdobie tak vo vzťahu k stabilizácii maloletého v rodinnom prostredí, ako i jeho liečbe a štúdiu. Súd prvého stupňa správne nariadil predbežné opatrenie, nakoľko aj podľa odvolacieho súdu maloletému hrozila ujma, ktorá bola bezprostredná, o čom svedčia predložené listinné dôkazy založené v súdnom spise. Po oboznámení sa s lekáorskými správami, možno konštatovať, že správanie maloletého nevykazovalo v kritickom období len určitú „obvyklú“ mieru vzdoru dospievajúceho človeka voči rodičom, ale bol nútené opakovane a nie iba na krátky čas hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Bojniciach i Kremnici, po prepustení z ktorých je nastavený na farmakologickú liečbu. Odvolací súd sa zhodne so súdom prvého stupňa stotožňuje s odporúčaniami ÚPSVaR Prievidza, ako i primárky detského oddelenia Psychiatrickej nemocnice prof. Matulaya v Kremnici, ktorá mala možnosť maloletého pozorovať viac ako mesiac, že v súčasnosti potrebuje maloletý kľud pre úspech v ďalšej liečbe, ako i jeho stabilizácie v rodinnom prostredí. Súd prvého stupňa v tomto konaní správne ako zásadnú otázku riešil /keďže bolo už súdu z predchádzajúcej prepúšťacej správy z NsP Bojnice známe, že nejde u maloletého len o obyčajný vzdor dospievajúceho človeka voči rodičom, ale o zdravotné symptómy, ktoré si vyžadujú farmakologickú liečbu/ to, či bude na prospech psychického stavu maloletého zamedzenie jeho kontaktu s odporcom, pričom zo správy dožiadaného lekára jasne vyplýva, že, z pohľadu odborného a na základe získaných anamnestických informácií skutočne došlo pod vplyvom odporcu ku výraznej zmene v správaní u maloletého a na základe vyššie uvedeného sa domnieva, že by bolo vhodné skutočne zamedziť kontaktu medzi maloletým a odporcom. Teda aj podľa odvolacieho súdu je v danom prípade nariadenie predbežného opatrenia v najlepšom záujme maloletého Q..

Čo sa týka námietky odporcu uvádzanej v odvolaní, a to, že súd nevzal dostatočne na zreteľ § 43 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko na názor mal. dieťaťa nebral žiaden ohľad, rovnako mal. Q. nebol pred súdom riadne vypočutý, túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko maloletý bol primerane jeho veku kolíznym opatrovníkom oboznámený s podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ku ktorému mal možnosť bez prítomnosti zákonného zástupcu vyjadriť svoj názor, taktiež bol vypočutý niekoľko krát prostredníctvom kolízneho opatrovníka, pričom súd prvého

stupňa názoru maloletého dieťaťa venoval náležitú pozornosť zodpovedajúcu jeho veku a rozumovej vyspelosti, pričom z predložených listinných dôkazov jasne vyplýva, že mal. Martin vzhľadom na svoj nízky vek a ľahkú ovplyvniteľnosť nevie rozpoznať, čo je v súčasnosti pre jeho zdravý fyzický a psychický vývin najvhodnejšie.

Rovnako ďalšie námietky a návrhy na doplnenie dokazovania odporcu uvádzané v odvolaní, odvolací súd vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav súdom prvého stupňa, ako i s poukazom na listinné dôkazy založené v spise nepovažoval za opodstatnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel v konečnom dôsledku odvolací súd k záveru, že je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .